

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 czerwca 1983 r.

Nr 21

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 117 — nr 63 z dnia 6 czerwca 1983 r. w sprawie zasad udzielania dotacji przedmiotowych : : : 189
118 — nr 71 z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży detalicznej towarów oraz ogólnych warunków gwarancyjnych dotyczących towarów trwałego użytku, sprzedawanych przez jednostki handlu uspołecznionego 191

ZARZĄDZENIA:

- 119 — Ministra Finansów z dnia 9 czerwca 1983 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ulg podatkowych dla osób rezygnujących z dalszej pracy w uspołecznionych zakładach pracy, podejmujących się prowadzenia gospodarstw rolnych 198
120 — Ministra Finansów z dnia 9 czerwca 1983 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ulg podatkowych dla osób rezygnujących z dalszej pracy w uspołecznionych zakładach pracy oraz dla niektórych podatników zatrudniających takie osoby 199
121 — Ministra Finansów z dnia 14 czerwca 1983 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym z tytułu podjęcia uzupełniającej produkcji ubocznej na potrzeby rynku 199
122 — Ministra Łączności z dnia 22 czerwca 1983 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ulg dla kombatanatów w opłatach telefonicznych, radiofonicznych i telewizyjnych 200

117

UCHWAŁA Nr 63 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 czerwca 1983 r.

w sprawie zasad udzielania dotacji przedmiotowych.

Na podstawie art. 8 ust. 4 i art. 14 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) oraz w związku z art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 54, Nr 44, poz. 288 i Nr 45, poz. 289) i art. 73 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała określa zasady i tryb udzielania przedsiębiorstwom państwowym i spółdzielniom dotacji przedmiotowych na finansowanie sprzedanej produkcji wyrobów i świadczonych usług.

2. Przepisy uchwały nie dotyczą państwowych przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej, państwowych gospodarstw rolnych, rolniczych spółdzielni produkcyjnych, spółdzielni kółek rolniczych i spółdzielni usług rolniczych.

3. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) ministerstwie — rozumie się przez to również urząd centralny oraz centralny związek spółdzielczy,
- 2) jednostce gospodarczej — rozumie się przez to przedsiębiorstwo państwowe, spółdzielnię, zakład centralnego lub terenowego (branżowego) związku spółdzielczego,
- 3) wyrobach — rozumie się przez to również usługi,
- 4) cenie zbytu — rozumie się przez to:
 - a) cenę, po której wyrób jest sprzedawany, pomniejszoną o marżę handlową,
 - b) opłatę za usługi lub stawkę taryfową.

§ 2. 1. Dotacje przedmiotowe mogą być udzielane na finansowanie produkcji wyrobów, na które są ustalane ceny urzędowe, jeżeli ceny zbytu tych wyrobów są niższe od:

- 1) uzasadnionych kosztów własnych produkcji lub świadczonej usługi, powiększonych o zysk jednostki gospodarczej, lub
- 2) cen zakupu powiększonych o należne jednostce gospodarczej marżę handlową, prowizje, narzuty i ryczałty.

2. Dotacje przedmiotowe mogą być udzielane również do wyrobów, na które ustala się ceny regulowane, jeżeli uzasadniają to względy polityki gospodarczej lub społecznej Państwa.

3. Wykaz wyrobów (grup wyrobów) objętych dotacjami przedmiotowymi określają przepisy o projekcie budżetu Państwa na dany rok.

§ 3. Dotacje przedmiotowe są udzielane z kredytów budżetu centralnego w granicach kwot przewidzianych w ustawie budżetowej.

§ 4. 1. Minister Finansów ustala stawki dotacji przedmiotowych na okres roku.

2. Stawki dotacji przedmiotowych są określane w procencie wartości sprzedaży wyrobów w cenach zbytu (stawki procentowe) lub w kwocie od jednostki wyrobu (stawki kwotowe).

3. Stawka dotacji przedmiotowej może być również określona jako różnica cen stosowanych przez jednostkę gospodarczą, z uwzględnieniem marż handlowych, prowizji, narzutów i ryczałtów (stawki różnicowe) oraz w wysokości marży handlowej lub jej części.

§ 5. Stawki dotacji przedmiotowych do wyrobów, na które ustala się ceny regulowane, są uwzględniane jako element kalkulacyjny, zmniejszający ceny wyrobów.

§ 6. 1. Podstawę dotowania (obliczenia należnej dotacji) stanowi obrót osiągnięty przez jednostkę gospodarczą ze sprzedaży wyrobów dotowanych, z wyjątkiem obrotu osiągniętego ze sprzedaży wyrobów niepełnowartościowych (pozagatunkowych).

2. Obrotem jest należność za sprzedane wyroby obliczona według cen zbytu.

3. Jeżeli stawka dotacji przedmiotowej została określona kwotowo lub w formie różnicy cen, podstawę dotowania stanowi ilość sprzedanych lub zakupionych wyrobów.

§ 7. 1. Jeżeli jednostka gospodarcza dokonuje sprzedaży dotowanych wyrobów po cenach detalicznych, bez pośrednictwa jednostek handlowych, należną kwotę dotacji przedmiotowych pomniejsza się o kwotę zrealizowanych przez tę jednostkę marż handlowych.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy sprzedaży w sklepach fabrycznych.

§ 8. Dotacji przedmiotowych nie udziela się do wyrobów sprzedawanych:

- 1) na eksport,
- 2) w obrocie krajowym, na które obowiązują ceny umowne, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

§ 9. 1. Minister Finansów ustalając stawki dotacji przedmiotowych może, biorąc pod uwagę poziom rentowności produkcji dotowanej, upoważnić właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego, zarząd centralnego związku spółdzielczego) lub izbę skarbową do zróżnicowania stawek dotacji przedmiotowych:

- 1) dla podgrup wyrobów, grup asortymentowych i poszczególnych wyrobów, a jeżeli stawki są określone jednolicie w skali rocznej — również dla poszczególnych okresów roku (sezonów),
- 2) dla poszczególnych jednostek gospodarczych.

2. Upoważnienie może być udzielone również terenowym lub branżowym związkom spółdzielczym.

§ 10. W razie stosowania rachunku wyrównawczego cen wewnętrznych dotacja przedmiotowa może być udzielona jednostce prowadzącej ten rachunek.

§ 11. Zasady i tryb składania wniosków o udzielenie dotacji przedmiotowych określa Minister Finansów.

§ 12. Jeżeli stawki dotacji przedmiotowych nie zostały ustalone przed dniem 1 stycznia danego roku, do czasu ustalenia tych stawek mogą być stosowane zaliczkowo stawki obowiązujące w roku poprzednim.

§ 13. 1. Minister Finansów w toku wykonywania budżetu Państwa może:

- 1) zmieniać ustalone stawki dotacji przedmiotowych, jeżeli:
 - a) nastąpiły zmiany cen wyrobów oraz istotne zmiany poziomu kosztów własnych w wyniku zmian cen surowców i materiałów, a także zmian stawek taryf i płac lub zmian receptur,
 - b) kontrole lub analizy ustalonych stawek dotacji przedmiotowych wykazały, że stawki te powodują osiąganie nadmiernej rentowności, przekraczającej rzeczywistą obniżkę kosztów,

2) ustalać stawki dotacji przedmiotowych do wyrobów nowo produkowanych nie wymienionych w wykazie, o którym mowa w § 2 ust. 3, jeżeli urzędowa cena zbytu tych wyrobów zostanie ustalona za zgodą Ministra Finansów na poziomie uzasadniającym udzielenie dotacji.

2. Zmiany, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane, jeżeli nie spowoduje to wzrostu kwoty wydatków budżetowych przewidzianych w ustawie budżetowej.

§ 14. 1. Jednostki gospodarcze pobierają dotacje przedmiotowe bezpośrednio z rachunku wydatków budżetowych właściwego ministerstwa lub właściwej izby skarbowej na podstawie poleceń pobrania w granicach kredytów budżetowych, otwartych przez Ministra Finansów.

2. Jednostki gospodarcze sporządzają w ciągu 15 dni po upływie każdego miesiąca rozliczenie należnych dotacji przedmiotowych za okres od początku roku do końca minionego miesiąca.

3. Jeden egzemplarz rozliczenia wraz z poleceniem pobrania jednostki gospodarcze składają do właściwego urzędu skarbowego, który po sprawdzeniu, w terminie 5 dni, prawidłowości rozliczenia wyraża zgodę na pobranie wykazanej w tym rozliczeniu kwoty dotacji z rachunku wydatków budżetowych ministerstwa lub izby skarbowej (przez potwierdzenie złożonego polecenia pobrania).

4. Zakres udzielania dotacji przedmiotowych przez izby skarbowe określają odrębne przepisy wydane przez Ministra Finansów.

§ 15. 1. Jednostki gospodarcze mogą pobrać w terminie do dnia 15 stycznia danego roku zaliczkę na dotacje przedmiotowe w wysokości 1/12 planowanej na rok kwoty dotacji przedmiotowych w trybie określonym w § 14 ust. 1—3.

2. Pobraną zaliczkę potrąca się przy rozliczeniu dotacji przedmiotowych za miesiąc grudzień danego roku.

§ 16. 1. Jednostka gospodarcza jest obowiązana dokonać korekty należnych dotacji przedmiotowych, jeżeli:

- 1) wyrób, na który udzielono dotacji, został zwrócony dostawcy,
- 2) nastąpiła korekta wartości lub wielkości sprzedaży z innych tytułów niż określone w pkt. 1,
- 3) ujawniono, że przy obliczaniu kwoty pobranych dotacji zastosowano niewłaściwe stawki lub że pobrano dotacje na wyroby nie objęte dotowaniem,
- 4) dokonano zmiany stawki dotacji za okres, za który dotacje zostały już rozliczone.

2. Rozliczenia dotacji przedmiotowych dokonuje się za miesiąc, w którym powstały okoliczności uzasadniające korektę.

3. Jeżeli okoliczności uzasadniające korektę dotacji przedmiotowych powstały po dokonaniu rozliczenia za miesiąc grudzień roku, w którym dotacje te zostały pobrane, nie stosuje się przepisu ust. 1. W tym wypadku jednostka gospodarcza dokonuje zwrotu dotacji pobranych w nadmiernej kwocie na rachunek dochodów budżetowych we właściwym urzędzie skarbowym.

§ 17. 1. Jeżeli zysk osiągnięty przez jednostkę gospodarczą ze sprzedaży w ciągu roku wyrobów, na które ustala się ceny urzędowe, objętych dotacjami przedmiotowymi, jest wyższy od zysku wynikającego ze stawki

zysku normatywnego powiększonej o 50%, nadwyżka podlega przekazaniu na rachunek dochodów budżetu centralnego we właściwym urzędzie skarbowym.

2. Jeżeli stawka zysku normatywnego nie została ustalona w trybie odrębnych przepisów, za zysk normatywny przyjmuje się stawkę zysku określoną dla jednostki gospodarczej według zasad obowiązujących przy ustalaniu cen regulowanych.

3. Minister Finansów przy ustalaniu stawek dotacji przedmiotowych dla poszczególnych wyrobów (grup wyrobów) może rozciągnąć obowiązek, o którym mowa w ust. 1, również na wyroby sprzedawane po cenach regulowanych.

§ 18. 1. Jednostka gospodarcza powinna prowadzić ewidencję księgową lub pozaksięgową w sposób umożliwiający ustalenie przedmiotu i podstawy dotowania, wysokości należnych dotacji oraz otrzymanych z tego tytułu kwot.

2. W razie niewyodrębnienia przez jednostkę gospodarczą obrotów podlegających dotowaniu, pobrane przez tę jednostkę dotacje podlegają zwrotowi.

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

118

UCHWAŁA Nr 71 RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1983 r.

w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży detalicznej towarów oraz ogólnych warunków gwarancyjnych dotyczących towarów trwałego użytku, sprzedawanych przez jednostki handlu uspołecznionego.

W celu lepszego zabezpieczenia interesów kupujących oraz usprawnienia sprzedaży towarów, jak też obsługi gwarancyjnej, na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się ogólne warunki umów sprzedaży detalicznej towarów, zwane dalej „warunkami sprzedaży”, oraz ogólne warunki gwarancyjne dotyczące towarów trwałego użytku, zwane dalej „warunkami gwarancyjnymi”, stanowiące załącznik do uchwały.

§ 2. 1. Warunki sprzedaży określają podstawowe zasady i tryb postępowania przy zawieraniu umów sprzedaży towarów w sklepach jednostek handlu uspołecznionego oraz obowiązki tych jednostek w zakresie realizacji uprawnień kupującego z tytułu rękojmi za wady sprzedanego mu towaru.

2. Warunki gwarancyjne określają minimalny zakres świadczeń, do których jest zobowiązany gwarant lub sprzedawca towaru w związku z realizacją uprawnień kupującego (posiadacza towaru) z tytułu gwarancji udzielonej mu przy zawieraniu umowy sprzedaży towaru.

3. Warunki gwarancyjne wiążą gwaranta i uprawnionego z gwarancji, chyba że w treści dokumentu (karty) gwarancyjnego określono korzystniejsze dla uprawnionego z gwarancji warunki jej realizacji.

§ 3. 1. Warunki sprzedaży nie dotyczą leków, dzieł sztuki i przedmiotów mających wartość muzealną, przedmiotów kolekcjonerskich, gazet i czasopism, amunicji myśliwskiej i sportowej.

2. Warunków gwarancyjnych nie stosuje się do mebli oraz samochodów osobowych ogólnego przeznaczenia, samochodów specjalistycznych (osobowo-towarowych), motocykli, maszyn i sprzętu rolniczego, broni myśliwskiej i sportowej oraz akcesoriów do tej broni, a także artykułów niepełnowartościowych, dla których tryb realizacji świadczeń z tytułu udzielonej gwarancji oraz z tytułu rękojmi w następstwie nienależytego wykonywania obowiązków gwarancyjnych jest ustalony — do

czasu odrębnego uregulowania — w dokumentach (kartach) gwarancyjnych wydawanych kupującym.

§ 4. Jednostki handlu uspołecznionego, wprowadzające do sprzedaży detalicznej importowane artykuły trwałego użytku, należące do grup towarowych, przy których sprzedaży jest udzielana obowiązkowa gwarancja przez wytwórców krajowych, są obowiązane do udzielania przy ich sprzedaży gwarancji na piśmie na zasadach i w zakresie ustalonych w obowiązujących przepisach dla analogicznych towarów produkcji krajowej.

§ 5. 1. Reklamacje kupujących z tytułu rękojmi za wady sprzedanego towaru oraz z tytułu gwarancji należy załatwiać w taki sposób, aby kupujący realizował przysługujące mu uprawnienia możliwie najmniejszym nakładem kosztów i bez zbędnej straty czasu.

2. Sprzedawca jest obowiązany przyjmować i załatwiać reklamacje z tytułu rękojmi w zasadzie w miejscu sprzedaży towaru — sklepie, a w razie gdy właściwy sklep jest nieczynny — we wskazanej w tym miejscu innej jednostce; sprzedawca nie może odmówić przyjęcia reklamacji i żądać, by kupujący zgłosił ją wytwórcy lub jednostce, która dostarczyła towar do sklepu.

3. W celu wprowadzenia udogodnień dla kupujących sprzedawca może tworzyć specjalistyczne rejonowe punkty przyjmowania i załatwiania reklamacji, spełniające wszystkie funkcje sklepu w tym zakresie, wynikające z warunków sprzedaży.

4. Reklamację z tytułu wad towaru niezwywnościowego lub żywnościowego trwałego, używanego w innej miejscowości niż był zakupiony, potwierdzoną dowodem zakupu tego towaru, przyjmuje i załatwia sklep tej samej organizacji handlowej, położony bliżej miejsca używania towaru (zamieszkania kupującego) — prowadzący sprzedaż tego towaru.

5. W razie uwzględnienia, przez rozwiązanie umowy (zwrot ceny za zwrotem wadliwego towaru), roszczeń ujętych w reklamacji, a dotyczących towaru sprzedanego w systemie sprzedaży reglamentowanej, należy kupującemu zwrócić również dokument uprawniający go do zakupu tego towaru (karta zaopatrzenia, talon itp.).